

РЕШЕНИЕ

№ 566

гр. София, 28.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-5, в публично при закрити врати заседание на тридесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Цветанка Бенина

при участието на секретаря Антоанета Н. Стефанова
като разгледа докладваното от Цветанка Бенина Търговско дело № 20231100900068 по описа за 2023 година

Производството е по чл.625 и сл. от ТЗ.

В молбата си „Р.“ООД излага, че е длъжник по търговски сделки и не е в състояние да погаси изискуемите си задължения. В тази връзка излага, че част от задълженията му произтичат от договори за кредит с „УниКредит Булбанк“АД, а именно по сключен Договор за овърдрафт № 253-72087/23.11.2007г. и Анекси към него, с разрешен размер до 100 000 лв., преоформен в стандартен кредит за оборотен капитал, който кредит е цедиран към Агенция за събиране на вземания ЕАД на основание Договор за прехвърляне на вземания от 06.11.2017 г. Сочи, че съгласно Банкова референция с изх. № 27725942/29.11.2022 г., дългът към датата на влизане в действие на договора за цесия възлиза на 188 689.60 лв. Вземането по кредита било обезпечено с Договорна ипотека, учредена с Нотариален акт от 25.08.2020 г. с № 57, т. 2, рег. № 4390, д. № 214 по описа на нотариус З.Т. с рег. № 438 на НК, въз основа на която са ипотекирани имоти собственост на дружеството и трети лица. Сочи, че ипотекираният недвижим имот – собственост на дружеството молител е бил обект на проведена публична продажба по изп.д. № 20147880400863 по описа на ЧСИ М. К., като е продаден за цена в размер на 76 725.33 лв., без ДДС, с която сума е намалено задължението по кредита. Въз основа на сключен Договор за цесия от 06.11.2017г. в полза на „Агенция за събиране на вземания“ЕАД е прехвърлено и притежаваното такова от „УниКредит Булбанк“АД в размер на сумата от 9 030.82 лв. срещу длъжника – дружеството молител, възникнало по Договор № 008/06.12.2007 г. и анекси към него за предоставяне на Бизнес кредитна карта с разрешен кредитен лимит от 4000 лв. Вземането е обезпечено с втора по ред договорна ипотека, учредена с Нотариален акт от 25.08.2020 г. с № 57, т. 2, рег. № 4390, д. № 215 по описа на нотариус З.Т. с рег. № 438 на НК. Излага твърдения, че датата на последното плащане за погасяване задълженията към „УниКредит Булбанк“АД е от 01.04.2010 г.

Молителят твърди, че е носител на непогасени задължения, произтичащи и от

договори за кредит с Ю.И.Е.Д.Б.я“АД, за които е издаден изпълнителен лист въз основа на влязло в сила решение от 22.01.2011г. по гр.д.№ 2555/2011 г. по описа на СРС, ГО, 73 състав, а именно за сумите от 136 745.36 евро – главница; 15 783.89 евро – договорна лихва; 1048.13 евро – банкова такса; законната лихва върху главницата, считано от 20.02.2011г. до окончателното ѝ изплащане; 10 151.87 лв. – разноски за държавни такси и адвокатско възнаграждение. Последното извършено плащане към банката е от 05.10.2010 г. Сочи, че вземането е прехвърлено в полза на „ЕОС М.“ЕООД с Договор за прехвърляне на вземания от 29.03.2019 г.

В молбата се излагат твърдения за наличието на непогасени задължения и към кредитора „И.“ЕАД, произтичащи от Договори за финансов лизинг на транспортни средства № 993/А/04.06.2008 г. и № 993/В/04.06.2008г. Сочи, че сумите по задълженията дружеството молител е осъдено да заплати с решение от 12.01.2011 г. от Арбитражния съд при БТПП по в.а.д. № 485/2020 г., като същите възлизат на – 27 723.21 евро – незаплатени лизингови вноски за периода м. 04 – м. 10.2009 г. по Договор за финансов лизинг на транспортни средства № 993/А/04.06.2008 г.; 20 268.48 евро – незаплатени лизингови вноски за периода м. 04 – м. 10.2009 г. по Договор за финансов лизинг на транспортни средства № 993/В/04.06.2008 г.; 5 820 евро – договорна неустойка за забава в плащането за периода м. 04 – м. 10.2009 г. по Договор за финансов лизинг на транспортни средства № 993/А/04.06.2008 г.; 4 053 евро – договорна неустойка за забава в плащането за периода м. 04 – м. 10.2009 г. по Договор за финансов лизинг на транспортни средства № 993/В/04.06.2008 г.; 19 260.48 евро – договорна неустойка поради прекратяване Договор за финансов лизинг на транспортни средства № 993/А/04.06.2008 г. по вина на „Р.“ООД; 12 808.44 евро – договорна неустойка поради прекратяване Договор за финансов лизинг на транспортни средства № 993/В/04.06.2008 г. по вина на „Р.“ООД; 9691.23 лв. – застрахователни вноски за лизинговите обекти за 2009 г. по договорите за финансов лизинг; 10 752 лв. – арбитражни разноски и разходи за процесуална защита; 393 лв. – съдебни разноски за производството по издаване на изпълнителен лист въз основа на арбитражното решение. Сочи, че датата на последното плащане за погасяване задълженията към кредитора е било извършено на 30.11.2009 г.

Молителят излага твърдения, че е изпаднал в състояние на неплатежоспособност и е преустановил търговската си дейност, като не притежава движимо или недвижимо имущество. В тази връзка излага твърдения, че е сключил договорите за лизинг за закупуването на 5 броя камиони IVECO Traker, с които дружеството е осъществявало транспортна дейност, като с оглед настъпилата световна икономическа криза, дейността му била преустановена, като паричните средства от постъпленията при осъществяването ѝ намалели. През м. 05.2009г. били подписани Допълнителни споразумения към договорите за лизинг за разсрочване на просрочените задължения, които дружеството не успяло да погаси. С едностранно волеизявление на „И.“ЕАД от 22.10.2009г., връчено на 27.10.2022 г., договорите за лизинг били развалени, като освен заплащането на непогасените вноски, се претендирало и връщането на автомобилите, което от своя страна довело до невъзможност дружеството молител да осъществява основната си дейност. Моли на основание чл. 630 ТЗ спрямо него да бъде открито производство по несъстоятелност при постановяване на решение с последиците от това, поради състояние на неплатежоспособност.

Предявена е молба с правно основание чл. 625 ТЗ от длъжника „Р.“ООД.

Съдът, като взе предвид изложеното от молителя и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

По делото е представена Банкова референция за „Р.“ ООД от „УниКредит Булбанк“ АД с изх. № 27725942/29.11.2022 г., от която се установява, че дружеството е

клиент на банката по Договор за овърдрафт № 253-72087/23.11.2007 г. и анекси към него с разрешен размер до 100 000 лв., преоформен в стандартен кредит за оборотен капитал, цедиран към „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД, като към датата на влизане на договора за цесия в сила - 06.11.2017 г. дългът възлиза на 188 689.60 лв. В документа е посочено, че „Р.“ООД притежава и друг кредитен продукт – Бизнес кредитна карта въз основа на Договор № 008/06.12.2007г. и анекси към него, с разрешен размер до 4000 лв., преоформен в стандартен кредит за оборотен капитал, цедиран към Агенция за събиране на вземания ЕАД с договор в сила от 06.11.2017г., към която дата дългът възлиза в размер на 9 030.82 лв.

Представен е Изпълнителен лист от 09.02.2011 г., издаден по гр.д.№ 2555/2011 г. по описа на СРС, 73 състав, с който „Р.“ООД и Л.А.Т. са осъдени да заплатят на Ю.И.Е.Д.Б.Я“АД въз основа на извлечение от счетоводните книги на банката към 19.01.2011 г. по договор от 19.09.2008 г. следните суми – 136 745.36 евро – главница, 15 783.89 евро – договорна лихва за периода 21.05.2010 г. – 19.01.2011 г., 1048.13 евро – банкова такса, ведно със законната лихва от 20.01.2011 г. до окончателното изплащане на главницата и сумата от 10 151.87 лв. – съдебни разноски. Приложено е и Уведомление на основание по чл. 99, ал. 3 ЗЗД, адресирано от „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“АД до „Р.“ООД относно Договор за прехвърляне на вземания от 29.03.2019 г., сключен между „Юробанк България“АД – цедент и „ЕОС М.“ЕООД - цесионер и по силата на който е извършено прехвърлянето на всички притежавани от цедента вземания и права по Договор за кредит № 100-840/19.09.2008 г.

Представен е и Изпълнителен лист от 02.03.2011 г., издаден по т.д.№ 607/2011 г. по описа на СГС, ТО, VI – 14 състав, с който „Р.“ООД е осъден да заплати на „И.“ЕАД следните суми: 27 723.21 евро – незаплатени лизингови вноски за периода м. 04 – м. 10.2009 г. по Договор за финансов лизинг на транспортни средства № 993/А/04.06.2008 г.; 20 268.48 евро - незаплатени лизингови вноски за периода м. 04 – м. 10.2009 г. по Договор за финансов лизинг на транспортни средства № 993/В/04.06.2008 г.; 5 820.73 евро – договорна мораторна неустойка за забавено плащане на неизплатените през м. 04 – м. 10.2009 г. по Договор за финансов лизинг на транспортни средства № 993/А/04.06.2008 г.; 4 053.69 евро – договорна мораторна неустойка за забавено плащане на неизплатените през м. 04 – м. 10.2009 г. по Договор за финансов лизинг на транспортни средства № 993/В/04.06.2008 г.; 19 260.48 евро – договорна неустойка поради прекратяване на Договор за финансов лизинг на транспортни средства № 993/А/04.06.2008 г. по вина ответниците; 12 808.44 евро - договорна неустойка поради прекратяване на Договор за финансов лизинг на транспортни средства № 993/В/04.06.2008 г. по вина ответниците; 9 691.23 лв. – застрахователни вноски за лизинговите обекти до 2009г.; 10 752 лв. – арбитражни разноски в производството по арбитражното дело и 393 лв. – разноски по делото.

За установяване обстоятелствата в твърденията в молба - уточнение от 27.01.2023г. относно преустановяване дейността на дружеството, по делото е представено Писмо с изх. № 1780/22.10.2009 г., адресирано от „И.“ЕАД до „Р.“ООД, с обективизирано в него предизвестие за прекратяване на Договор за финансов лизинг на транспортни средства №993/А/04.06.2008г. и Договор за финансов лизинг на транспортни средства №993/В/04.06.2008г., както и двустранно подписани – Протокол от 15.02.2010 г., Протоколи от 07.12.2009г. – 3 броя и Протокол от 13.01.2010 г. за удостоверяване връщането на предоставените за ползване транспортни средства, които са надлежно описани с номер на шаси, на двигател и регистрационен номер във всеки от документите. Представена е Фактура № 0000274281/29.03.2010 г. с получател „Р.“ООД и издател „И.“ЕАД на стойност от 37 524.44 лв. с ДДС и основание за плащане по фактурата – разходи за възстановяване по договор – ремонт и резервни части на ПС, описани в приложение, с падеж - 29.03.2010 г.

От изисканата служебно справка от ТД на НАП – гр. София се установява, че „Р.“ООД няма непогасени публични задължения.

По делото е изслушана съдебно финансово-икономическа експертиза /СФИЕ/, заключението по която съдът кредитира като пълно и компетентно и от което се установява, че в търговския регистър е публикуван последният годишен финансов отчет /ГФО/ на „Р.“ООД за 2017 г., като дружеството не осъществява дейност. В заключението се сочи, че сумата на актива на баланса към 31.12.2020 г. е с общ размер на 444 000 лв., от които са отчетени 0.02 относителен дял на дълготрайните активи и 0.98 – на текущите активи. Посочено е, че не се наблюдава промяна в сумата на актива на баланса към 31.12.2021 г., доколкото не е извършвана дейност, а към края на 2022 г. е нула, тъй като е извършено отписване на всички активи. Пасивът на баланса към края на 2021 г. е в размер на 444 000 лв. Собственият капитал е отрицателна величина в размер на – 447 000 лв., като се състои от неразпределена печалба и непокрита загуба от минали години и текущата година. Общият размер на задълженията е 921 000 лв., като в него са включени тези към „ЕОС М.“ЕООД, „УниКредит Булбанк“ АД, „И. ауто“ ЕАД. Според експертизата към края на 2020 г. и на 2021 г. наличните активи на дружеството могат да погасят 48% от задълженията му, като към края на 2022 г. няма налични активи, а задълженията на търговеца към края на 2022 г. са в размер на 619 000 лв. В заключението се съдържат изчисления на коефициентите на ликвидност, като са посочени и препоръчителните граници, в които следва да се намират. За периода 2020 г. и 2021 г. коефициентът на обща ликвидност е 0.47, а за 2022 г. е 0.00, като стойностите под единица са показателни за това, че дори и да не бяха отписани материалните запаси и вземанията, то това не би довело до състояние на „Р.“ООД да погаси текущите си задължения с наличните текущи активи. Стойностите на коефициента на бърза ликвидност за 2020 г. и за 2021 г. е 0.38, към края на 2022 г. е 0.00 при препоръчителни граници от 0.6 до 0.7, което според вещото лице показва, че дружеството не е в състояние да погаси текущите си задължения с отчетените вземания. Стойността на коефициента за незабавна ликвидност през целия анализиран период е нула, поради това, че дружеството не разполага с парични средства и краткосрочни инвестиции. Такава е стойността и на коефициента на абсолютна ликвидност, поради това, че дружеството не разполага с парични средства, при препоръчителни граници не по-малко от 0.2. Стойностите на коефициента на финансова автономност за всяка от анализирани години са отрицателни величини, което сочи на извода, че дружеството е декапитализирано и е изцяло зависимо от кредиторите си. Отрицателните стойности на коефициента на задължнялост са показателни за това, че дружеството има задължнялост, която надхвърля стойността на капитала му, който е отрицателна величина. В заключението се сочи, че вземанията на дружеството молител към края на 2021 г. са отписани през 2022 г., с оглед погасяването им по давност. Според отразеното от вещото лице, през периода 01.01.2020 г. – 31.12.2022 г. от „Р.“ООД не са извършвани плащания, като молителят не е в състояние да покрива краткосрочните си задължения за изследваните периоди, не разполага с парични средства и активи.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Молбата по чл. 625 ТЗ е подадена от легитимиран за това правен субект, доколкото според твърденията на молителя, същият се явява длъжник по договори за паричен заем и сключени такива във връзка с упражняваната от него дейност, като същевременно е изпаднал в невъзможност да погаси така възникналите в негова тежест договорни задължения.

Безспорно е качеството на „Р.“ООД на търговец по смисъла на чл. 1, ал. 1 ТЗ

като юридическо лице, извършващо по занятие търговска дейност и възникване на задълженията му във връзка с упражняваната от него търговска дейност, поради което същият се явява активно легитимиран да сезира съда с искане по чл. 625 ТЗ.

Съобразно разпоредбата на чл. 626 ТЗ, в задължение на длъжника е вменено да поиска от съда откриване на производство по несъстоятелност, което следва да бъде сторено в 30-дневен срок от изпадането му в неплатежоспособност.

За да бъде признато от съда това състояние, следва да бъде установено, че то е трайно, касаещо системно задължняване към кредитор/и на дружеството – длъжник, т.е. че не се касае за изпадането му в забава при единично неплащане на задължение при настъпване на неговата изискуемост.

Основанието, на което се е позовал молителят за откриване на производство по несъстоятелност е неплатежоспособността на длъжника, като на изследване подлежат предпоставките за възникването ѝ като трайно константно икономическо състояние. В този смисъл, установи се, че молителят не разполага с краткотрайни активи, които да са съответни на стойност на краткосрочните му задължения. Краткосрочните задължения са тези с настъпила изискуемост към момента на завеждане на молбата, като следва да бъдат свързани с търговската му дейност и длъжникът да е спрял плащанията им. От значение е актуалното към момента икономическо състояние на дружеството, съобразно което съдът намира, че длъжникът не е в състояние да изпълни задълженията си към кредиторите на молителя и което състояние е съответно на дадената дефиниция за неплатежоспособност в чл. 608, ал. 1 ТЗ.

От приетата по делото и неоспорена експертиза се установи финансово – икономическото състояние на молителя за периода 01.01.2020 г. – 31.12.2022 г., което е тенденциозно и сочи на еднакво такова през всяка една от счетоводните години. Така, установи се през целия период са налице съществуващи непогасени парични задължения на дружеството, които са възникнали на основание сключени в периода преди това договори за кредит с банки и договор за транспортен лизинг за снабдяване с автомобили за осъществяване дейността на търговеца. През анализирания период не са извършвани плащания за погасяването на задълженията, като не се наблюдава промяна в утежното финансово положение и което се изразява в липсата на текущи активи, които да са съответни на отчетените задължения. С оглед невъзможността да погасява задълженията си по договорите за транспортен лизинг, се е стигнало до тяхното прекратяване и задължаване на дружеството молител да върне предоставените му въз основа на тях транспортни автомобили, които са били необходими за осъществяване на търговската му дейност. През целия период не е генерирана печалба, не се установяват текущи инвестиции. В съответствие с така констатираните факти са и стойностите на коефициентите на бърза, незабавна и абсолютна ликвидност, които не достигат възприетите в практиката референтни граници. Капиталът на дружеството е отрицателна величина, което го поставя в пълна зависимост от кредиторите му. Задълженията на „Р.“ООД значително надвишават като съотношение имуществото, с което разполага, което води до извод за невъзможност да ги погаси. Не се установява дружеството да развива дейност, от която да реализира печалба, като напротив – през целия анализиран период се забелязва тенденция на отчитане на загуби от дейността му в значителен размер, което утежнява положението и възможността му за стабилизиране. Това състояние на търговеца е трайно, като съществува като такова през целия период. Установеното състояние е и обективно, като непогасяването на падежиралите задължения не се дължи на волята на търговеца, а на неговата невъзможност за това.

При това положение, упражняването на търговска дейност от дружеството длъжник би се оказало застрашаващо интересите на неговите кредитори, с оглед

невъзможността му да погаси текущите си задължения към тях. В подкрепа на това е и установеното състояние на дружеството при приложение на показателя - коефициент на финансовата автономност – възможността на дружеството да посреща дългосрочните си задължения и да предоставя сигурни гаранции на кредиторите си, който като стойност представлява съотношение между собствения и привлечения капитал /задълженията/ по данни на баланса за съответната година. За целия анализиран период коефициентът е с отрицателни стойности.

Предвид изложените съображения, съдът намира, че са налице всички предпоставки за откриване производство по несъстоятелност по смисъла на чл. 608, ал. 1 ТЗ, тъй като длъжникът не е в състояние да плати изискуеми парични задължения по търговски сделки и възникнали във връзка с упражняване на търговската му дейност, установени като дължими такива, включително и към молителя.

Началната дата на неплатежоспособност следва да се определи, като се съобрази общото икономическо състояние на длъжника, съобразно изведените критерии, и момента на спиране на обслужване на задълженията, като от значение е не само най-старото непогасено задължение, а общото икономическо състояние на длъжника и моментът, когато е спрял плащанията си към кредиторите си, а не към отделен кредитор. В случая, показателите за икономическото състояние на дружеството сочат на отчетените загуби при дейността и ръст в непогасените задължения /включително и в съотношение към активите/, които са тенденция в състоянието му през целия анализиран период. Това състояние според експертизата се наблюдава от началото на 2020 г., т.е. от началото на анализирания период и съществува до края на периода, отразяващ актуалното му състояние. От експертизата се установява, че последните плащания са били извършени от дружеството преди началната дата на изследвания период. Съобразявайки така установените факти, съдебният състав приема като начална дата на неплатежоспособността – 01.01.2020 г.

С оглед установената в заключението по СФИЕ липса на налични краткотрайни активи в имуществото на търговеца, които са необходими за покриване началните разноски в производството по несъстоятелността, с протоколно определение от 30.03.2023 г. са определени на основание чл. 629б ТЗ начални разноски и е указана възможността на кредиторите за тяхното привнасяне в 14-дневен срок. Определението е вписано в книгата по чл. 634в ТЗ на 31.03.2023 г., като в указания срок и към настоящия момент никой от кредиторите не е привнесъл разноски. При това положение, налице са предпоставките за постановяване на решение по реда на чл. 632, ал. 1 ТЗ.

Така мотивиран Софийски градски съд

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НЕПЛАТЕЖОСПОСОБНОСТТА на „Р.“ООД, ЕИК: ***** със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „*****“

ОПРЕДЕЛЯ НАЧАЛНА ДАТА на неплатежоспособността – **01.01.2020 г.**

ОТКРИВА ПРОИЗВОДСТВО ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ по отношение на „Р.“ООД, ЕИК: ***** със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „*****“

ОБЯВЯВА В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ „Р.“ООД, ЕИК: ***** със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „*****“

ЗАДЪЛЖАВА длъжника във фирмата си да прави добавка “в несъстоятелност”.

НАЛАГА запор и възбрана върху имуществото на „Р.“ООД, ЕИК: *****.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на предприятието „Р.“ООД, ЕИК: *****.

СПИРА производството по т.д. № 68/2023 г. по описа на СГС, VI-5 състав.

УКАЗВА на кредиторите и на длъжника, че спряното производство по несъстоятелност може да бъде възобновено в срок от една година от вписването на решението по ал. 1 по молба на длъжника или на кредитора, ако молителят удостовери, че е налице достатъчно имущество или ако депозира необходимата сума за предплащане на началните разноски по чл. 629б ТЗ.

УКАЗВА на кредиторите и на длъжника, че в случай, че в едногодишен срок от вписване на решението производството не бъде възобновено, дружеството ще бъде прекратено и ще се постанови заличаването на длъжника.

Решението подлежи на вписване в търговския регистър и може да се обжалва в 7-дневен срок от вписването му в търговския регистър пред Софийски апелативен съд.

Решението подлежи на незабавно изпълнение на основание чл. 634 ТЗ.

Препис от решението да се изпрати незабавно на Агенцията по вписванията за вписване в търговския регистър на основание чл. 622 ТЗ.

Съдия при Софийски градски съд: _____